A°. 1831. No. 48.

SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 17 JUNIJ.

Algemeene Secretarij.

Den 15 Junij 1831.

Alzoo ALEXANDER MAC INTOSCH, zich bij requeste aan den Hoogen Raad der Nederlandsche W. I. Bezittingen heeft geadresseerd, verzoekende Brieven van Vrijdom voor de hem in eigendom aankomende Slaven, met namen: CAMPBELL, WILLIAM MC. INTOSCH en DOUGALD.

Zoo is het; dat de Hooge Raad goedgevonden heeft, alvorens op dit verzoek te disponeren, op te roepen, alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen *zes* weken na de dagteekening dezer, hunne schriftelijke oppositie ter Algemeene Secretarij in te dienen; zullende, bij gebreke van dien, na dat gemelde termijn zal zijn verstreken, de verzochte Brieven van Vrijdom worden uitgereikt.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 16 Junij 1831.

Op last van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederl. W. I. Bezittingen, worden de Ingezetenen herinnerd aan de Publicatie van het voormalig Hof van *Policie en Crimineele Justitie*, van den 6 Junij 1821, waarbij is bepaald, dat op den 18 Junij van elk jaar, een algemeene Dank- en Bededag in deze Kolonie zal gehouden worden, en daarbij vermaand, om op dien plegtigen dag alles te vermijden, wat zoude kunnen strekken om de Godsdienstige aandacht eenigzins te stooren.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

KENNISGEVING.

De President van het Gemeente Bestuur der kolonie *Suriname*, heeft ten gevolge het overlijden van den *Kurator en Weesmeester* en *Eerste Wethouder* C. VAN ELMPT, voorloopig, onder approbatie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bepaald:

1°. Dat het tijdelijk oudste Lid van het Gemeente Bestuur N. BOX, de functien van *Eerste Wethouder* zal bekleeden.

2°. Dat, het op den Heer N. BOX volgend Lid G. C. B. WEISSENBRUCH, de functien van *Tweede Wethouder* zal bekleeden.

3°. Dat de Eerste en Tweede Commiessen J. DE HEIJDER en J. O. N. ENGELBRECHT, de loopende werkzaamheden van het Wees- en Kurateel Departement, onder onmiddelijk opzigt van hem President, zullen waarnemen.

In welke voorloopige maatregelen het Zijne Excellentie voornoemd, behaagd heeft, provisioneel te berusten.

Paramaribo, den 14 Junij 1831.

Namens de President voornoemd,
De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 29 April. De *Gazette de France*, waaruit in het A. H. B. van 23 April een artikel is overgenomen geworden, zegt veel waarheid, maar ook veel dat naar bitteren spot zou gelijken, indien wij vooronderstelden dat de schrijver goed van onzen toestand onderrigt was. Holland, zegt hij, ziet thans zijnen rijkdom vermeerderen, de schepen, naar Antwerpen bestemd, stevenen naar Rotterdam, en wij laten de benoodigdheden voor onzen handel uit Frankrijk, Duitschland en Engeland komen! Zóó kon het zijn; zóó behoorde het zijn: en wanneer wij overal buiten 's lands bekwame mannen ter goeder trouw hooren verzekeren, dat natuurlijk onze toestand zoodanig is, omdat zij niet anders dan ons karakter en onze duidelijke neiging raadplegen, dan is het inderdaad smertelijk voor ons, dat wij het tegendeel ondervinden en tot onze schande moeten bekend maken, Nog leven wij onder een verbodsstelsel, waarin wij sedert jaren aan de Belgen zijn opgeofferd geweest. Nog maken wij hierin met hen gemeene zaak; als of wij met onzen verderen ondergang die ondankbaren wilden troosten. Nog wachten wij naar den terugkeer van het stelsel van 1821, waarvan de beginselen prijsselijk waren, maar door opvolgende bijzondere wetten miskend en vruchteloos gemaakt zijn. De eigenlijke oorlog, dien wij tegen de Belgen voeren moesten de eenige ware scheiding die wij verlangen, de groote verbetering, waarop wij allen aanspraak hebben, is in het tarief en in de accijnsen gelegen. Te vergeefs beijveren zich eenige lieden van schoonschijnende philantropische theorien, om herzieningen der grondwet, om ministerieele verantwoordelijkheid, om regelregte verkiezingen, om bezuinigingen.

Wij verwerpen niets van dit alles; wij trachten zelfs nu en dan door onze aanmerkingen steun of beperking aan die wenschen te geven. Maar niets van dit alles kan ons welvaart bezorgen, veel minder de gevraagde 42 millioen; even min als de parlementaire reforme in Engeland den knellenden *poortax* zal doen opheffen, of de arbeidende klasse te gemoet komen; even min als het bij uitstek liberale charter van Augustus in Frankrijk het krediet hersteld, of de nijverheid ondersteund heeft. Dat men het dan toch, eindelijk mogt inzien! Het zijn onze materieele belangen, die wraak schreeuwen, en die, hoe materieel zij zijn mogen, daarom niettemin op het innigst met onzen politieken toestand zamenhangen. Heffingen, en nog eens heffingen, en al wederom heffingen, moge een noodzakelijk expedient zijn voor een minister; maar eenmaal, daarop moet hij rekenen, wordt het nutteloos, wanneer door de ontmoediging van den handel duizenden zich inkrimpen, duizende huizen in Amsterdam zullen ledig staan. Het betaamde den minister wel te kennen hoe groot het belastbaar vermogen van de burgerij is, en alles aan te wenden om er de ontwikkeling en den aangroei van te bevorderen. Vrijer handel, en de opheffing van het Entrepôt-stelsel, zie daar het zeer eenvoudig geheim, waarvoor men schijnt de oogen te sluiten. Met het tegenwoordig stelsel wordt het Voornsche kanaal eene bittere bespotting. Zoo zou men eene scheepstimmerwerf op de Amersfoortsche heide oprigten. Sedert ettelijke maanden heeft men, blijkens eene aanvrage der regering bij de kamers van koophandel, reden gehad om verbeteringen te verwachten; nog heeft de berg niets gebaard! Toen voor eenige dagen de Staatscourant melding maakte van de punten, waarmede de Staten-Generaal zich eerlang zouden moeten bezig houden, werd in de eerste plaats de gedwongene geldleening bij wijze van heffing vermeld, en ter loops het tarief. Het is hier onmogelijk, dat men de volgorde zal wenschen omgekeerd te zien; en het zou ten minste vrij wat verstandiger zijn om aan de burgerij te zeggen; ziedaar u den weg geopend voor uwe welvaart, en dan, sta er nu een deel van af aan ons; dan te beginnen met: geld moet er zijn; nader zullen wij ons eens bedenken of wij ook voor u zorgen kunnen. Maar de schatkist, zegt men welligt kan geene soort van inkomsten missen! — Dat wil men ook niet; maar dat die inkomsten op eene andere wijze en ruimer toevloeijen. Men taste eens het ellendige bedrag der in- en uitgaande regten aan, en van al die lasten, die meer nog door de formaliteiten, dan door de hoegrootheid den handel geheel belemmeren en langzaam doen sterven. Men ontheffe ook nog verder de geringere klasse, door verdere exemtien van het personeel. Men schaffe de belasting op de suiker af, verminderde die op het zout, de potasch, enz. Men voere daarentegen het gemaal in, dat wij aan de Belgen eenmaal hebben moeten opofferen, *tot groot ongerijf der arbeidende klasse zelve*, waarvoor men die afschaffing inriep. Men treffe verders de koopsteden, voor den dan onbelemmerden handel, niet in dien handel zelven, maar in de personen, door het patent. Men geve het denkbeeld op, om fabrieken door een verbodsstelsel aan te moedigen; maar lokke de nijverheid door premien uit. Men bespare door dit alles tonnen gouds aan tolambtenaren met derzelver aanhang; bij sommige ontvangsten kost de perceptie 40 pCt. van de opbrengst! Tot zulke ongerijmdheden vervalt men door die noodlottige *caprice*; want meer is het niet. Men make den verderfelijken smokkelhandel nutteloos; men geve, in één woord, wederom gelegenheid om zich vrij te bewegen, en verloren welvaart te herkrijgen. Het voortduren der onzekerheid is, vooral in den tegenwoordigen toestand des vaderlands, van alle zijden regt grievend en verdrietig. Gelukkig waait ons nu en dan een Standaard toe. Men zou anders het weldadige lagchen afleren.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 23 April. Brieven van de Russische grenzen melden het volgende omtrent den opstand in Litthauen: Den 26sten Maart barstte te Rosienna, Schauben en Telschen, zoo veel men weet, gelijktijdig een oproer los. Het eerste werk was, alle ambtenaren in hechtenis te nemen, de keizerlijke kassen, alsmede de wapenen en munitie in beslag te nemen en de drie kleurige kokarde op te zetten. Er wierp zich dadelijk te Rosienna eene regering op, welke aan alle geestelijken aanschrijving zond, om van den kansel bekend te maken, hoe het nieuw verrezen vaderland onder bedreiging der doodstraf, wilde, dat iedereen zich gewapend naar Rosienna zou begeven. De Russische luitenant-kolonel *Bartolomejeff*, die met 1200 man en 4 stukken geschut naar Serednek was getrokken, om een oproer aldaar te stillen, vernam daar de gebeurtenissen van Rosienna. Hij ging dadelijk derwaarts op weg, versloeg de muitelingen, welke hij op weg ontmoette, en rukte te Rosienna binnen. Nadat hij zich alhier ongeveer acht dagen opgehouden had, werd hij door 9 of 10,000 man muitelingen omringd; hij verliet Rosienna en sloeg zich door de muitelingen heen. Hij nam te Paschwenten, waar hij met den rug tegen de Pruissische grenzen leunde, eene stelling. Hij bleef er echter slechts twee dagen rustig; op den derden dag werd hij van twee kanten aangevallen. Er werd echter van weerzijde slechts met het geweer geschoten, de muitelingen waagden zich niet buiten een bosch, dat zij bezet hadden, en het verlies aan beide kanten was onbeduidend. Den volgenden dag trok de luitenant-kolonel over de Russische grenzen terug, nadat de verzamelplaats der muitelingen, het goed Paschwenten, verbrand was. — De muitelingen, welke tot 15,000 man aangegroeid waren, trokken naar Kauen, om deze plaats te bemagtigen; maar vonden dezelve door 2500 man Russishe troepen bezet, en vergenoegden zich met de inneming van de voorstad Slobodka, waar zij met 9000 man bleven. Zoo veel men weet, strekt zich de opstand uit tot Froiki, drie mijlen van Wilna; wat in en aan gene zijde van Wilna voorvalt, is niet bekend — In Polen, aan gene zijde der Memel, is alles in opstand, tot boven Mariempol, waar de muitelingen den grooten weg onbruikbaar gemaakt hebben.

— De Koning en de Mede-Regent van Saksen hebben de ingezetenen vermaand, om zelf er voor te helpen zorgen, dat door verdere ruststoringen de reeds bestaande behoeftigheid niet nog vergroot worde. » De aan u gedane beloften, zeggen zij, worden naauwgezet vervuld. Geen uwer regten zal u onttrokken worden. Alle veranderingen, nu en voortaan in te voeren, zullen, met zorgvuldig behoud van al het bestaande goede, alleen voor het welzijn van u en het gansche land berekend zijn. »

Wijders zijn er maatregelen genomen tegen zamenscholingen en tegen vergaderingen of genootschappen, waartoe de regering geen vergunning heeft verleend.

— Te Venetie heeft men berigten uit Scutari, van den 4den April, ontvangen, volgens welke *Mustapha*-pacha met 10,000 man welgewapende troepen naar Skopia was getrokken, om zich aldaar tot *opperhoofd der janitsaren* te verklaren en vervolgens tegen den groot-vizier te velde te trekken.

MENGELWERK.

IETS OVER DE BEETWORTEL.

Tot in het begin der 18de eeuw, zegt Sir Walter Scott, werd deze kostelijke wortel in Engeland, alleen in tuinen of andere kleine stukken gronds, als een verkoelend middel gebouwd; maar Lord Townsend, die Koning George I op deszelfs reis naar Duitschland als Staats-Secretaris vergezelde, zag hoe de Beetwortel daar in open en groote velden als voeder voor het vee werd aangebouwd, en hoe hij dorre velden vruchtbaar maakte. Bij zijne terugreis naar Engeland nam de Staats-Secretaris eenig zaad mede, en gelastte aan zijne pachters, die zulke landen bewoonden als met den Hanoverschen grond overeenkwamen, den Beetwortel aan te kweeken en te bouwen. De proef slaagde; de aankweeking van den veld-Beetwortel verspreidde zich langzamerhand over het geheele graafschap Norfolk, en na verloop van tijd ook over elk naburig distrikt van Engeland. De roem van het graafschap, als vruchtbaar voor den landbouw, is ontstaan uit de onnoemelijke verbeteringen der heidevelden, woestijnen en poelen, door het weiden van schapen, afperken, ombeinen en bemesten der velden. Sedert dien tijd is de huur van een bunder lands in dat graafschap van 1 en 2 tot 15 a 20 sh. gestegen; een land, waar schapen en konijnen gehouden werden, is alzoo zeer vrugtbaar geworden, en door goed opzigt is datgene, hetwelk men aldus verworven had, tot op den huidigen dag volmaakt en in orde gehouden. De schoonste graanoogsten vinden nu plaats op landen, die voor de invoering van den Beetwortel slechts weinige grasspiertjes aan eenige magere uitgehongerde konijnen aanboden. Colquhon berekent in zijne statisticke onderzoekingen, de opbrengst van den in het graafschap Norfolk jaarlijks gebouwd wordende Beetwortel, op 14 millioen. Wanneer men echter in overweging neemt, dat deze wortel den landman in staat stelt, als het ware, landen te ontginnen en aan te winnen, die anders in eenen hopeloozen toestand van natuurlijke onvruchtbaarheid zouden moeten blijven liggen; dat na de oogst van de Beetwortel de velden zeer zuiver en in zulk eenen staat zijn, dat men van een goed gewas Garst en eene zekere soort Klaver verzekerd is, en dat deze Klaver bevonden wordt eene uitmuntende voorbereiding voor Tarwe te zijn; zoo zal elkeen spoedig inzien dat, behalve de verdiensten van den Beetwortel zelven, reeds de naderhand daaruit voortspruitende voordeelen als voeder voor het vee van oneindig nut moeten zijn. Wanneer men ons derhalve vraagt, dus eindigt Sir Walter Scott, wie in nieuweren tijd wel de grootste weldoener van Engeland is geweest, zoo zouden wij niet aarzelen den geestrijken edelman te noemen, dien de hovelingen en vernuftelingen van dien tijd, onder den naam van *Turnip-Townsend* (Townsend, de raap of Beetwortel) plagten te bespotten. In bijna 100 jaren heeft zich deze aanbouw der landen, welken hij als het ware uit Hanover naar Engeland heeft overgebragt, over het geheele eiland verspreid, en brengt nu jaar voor jaar een inkomen op, dat misschien de interessen der Engelsche staatsschuld overtreft.

ADVERTENTIEN.

Over *zes* weken dag en datum nader te bepalen, zal door den Vendumeester M. A. KEIJSER, op Vendu worden verkocht, het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de Voorstad *Zeelandia*, bekend onder Wijk A. No. 63; aankomende PAULUS TUCHCHERER.

De bewijze van eigendom, benevens de koop-conditien, zullen in tijds ten Huize van den Vendumeester ter *visie* liggen.

Paramaribo, *den* 15 *Junij* 1831.
H. HEIJLIDIJ C. Jz. qq.

De ondergeteekenden, met onderling goedvinden besloten hebbende, *ultimo dezer*, hunne Compagnieschap canteerende onder de firma van *GELLEE & HULLEMAN*, te dissolveeren; hebben de Eer door deze aan hunne respective begunstigers daarvan kennis te geven, met minnelijke Sollicitatie aan hunne Debiteuren, om voor die tijd, het door hun verschuldigde ten hunnen Kantore te willen aanzuiveren; tevens hunne Crediteuren in deze Kolonie verzoekende, hunne vorderingen per rekeningen in blanco in te zenden; zullende nader worden kennis gegeven, wie met de liquidatie hunner zaken gemelde firma regardeerende, zal worden belast.

Paramaribo, *den* 16 *Junij* 1831.
J. J. GELLEE.
G. VAN POLEN HULLEMAN.

De ondergeteekende, gepatenteerde Metzelaar, heeft de Eer zich in die betrekking te recommanderen in de gunst van Heeren Planters, Administrateuren en verdere Ingezetenen, met belofte van eene prompte en exacte bediening; iemand hierop reflecteerende, gelieve zich te addresseeren bij den Heer J. F. HALFHIDE.

Paramaribo, *den* 15 *Junij* 1831.
H. W. van BECKER.

LONDON
PORTER & PALE ALE
in vatjes van 3 dozijn.
bij *J. VAN GELDER Hz.*

A. W. VAN DEN BRINCK, zal op Donderdag den 23 Junij e. k. door den Vendumeester J. E. LIJONS, verkoopen, de Negerin genaamd CHRISTINA.

Kapt. J. J. KIERS, voerende het Schip *de Jonge Evert*, zal op ultimo dezer maand, deszelfs Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo den 16 *Junij* 1831.

De ondergeteekende van voornemens zijnde, tot herstel zijner gezondheid, binnen kort, naar Europa te vertrekken, verzoekt herhaalde wijze zijne Debiteuren, zoo als ook die van de vorige firma CORDUA en BOEDDINGHAUS, om betaling te presteeren, ten einde voor te komen om in regten te moeten ageeren.

Paramaribo, *den* 14 *Junij* 1831.
D. F. BOEDDINGHAUS.

H. EUSTACE, voornemens zijnde, met het Schip *de Faam*, Kapt. E. VON LAAR, voor ultimo dezer maand te vertrekken, verzoekt degenen die van hem te vorderen hebben, om betaling te komen ontvangen.

S. O. FUCHS,

Biedt tot zeer billijke prijzen, te koop aan; echte zuivere Rijnwijn in flesschen bij heele en halve dozijn; Selserwater; beste kwaliteit Eau de Cologne; versch gewascht Schoenmakers- en Zoolleer; 2 en 3 draads Visschersgaren; Hollandsche Linnens; Vriesch Bont; Haarlemmer Linnen- en Boekjes Streep; Duitsche dito; Creas; Platilles; ord. Servetgoed; Satijn Hennepen Dril; fijn en ord. wit Dril; Callico's; Mulls; garen en catoenen Thule; met Kante dito; zwart Princestof; Dames Strooboeden; hooge Mans- en Jongens Schoenen met Gespen; lage Mans dito; Lubecker Rollen en Koffijzakken; Flesschen-Kurken; enz.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 14den dezer, het Schip *Nederland*, Kapt. T. K. KLEIJN, van *Amsterdam*.

UITGEKLAARD.

Den 15den, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. ABRAHAM, ELWELL, naar *Gloucester*; lading: 205 vaten Malassie.

Den 16den het Schip *de Maasstroom*, Kapt. J. DE GORTER naar *Rotterdam*; lading 550 vaten Suiker, 13 balen schoone en 7 dito vuile Katoen, en 2400 ℔ oud Koper.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.